

argumentation før krigen, og ikke mindst i udenrigsministerens.

Kl. 14.50

Det, som jo er pointen i det her, er, at Hans Blix kommer i Sikkerhedsrådet i starten af marts, og der kan han sige, at der faktisk er ved at ske et samarbejde omkring de biologiske våben. Det er lykkedes våbeninspektørerne at få klarhed over en del af de biologiske og kemiske våben – ikke dem alle sammen, det er fuldstændig korrekt.

Men så er det jo yderligere en pointe, som det også fremgår af spørgsmålet her, at de biologiske og kemiske våben, som Saddam Hussein måtte have haft, jo var forældede på det tidspunkt og derfor ikke kunne udgøre nogen fare for verdensfreden og for omgivelserne.

Det, som er hele pointen i det her, er, at man ville i krig mod Saddam Hussein, fordi man påstod, at han var en fare for omgivelserne. Det var han ikke på det her punkt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): FN's Sikkerhedsråd var meget klar i sin udtalelse, nemlig at Iraks krænkelse af sikkerhedsrådsresolutioner og spredning af masseødelæggelsesvåben og langtrækkende missiler udgør en trussel mod international fred og sikkerhed. Det er jo meget klart. Der er jo ingen tvivl der. Det er altså FN's Sikkerhedsråd, der siger det enstemmigt i den resolution, der hedder 1441.

Lad mig så minde om, at den danske regerings begrundelse for at deltage i krigen i Irak jo altså ikke var masseødelæggelsesvåben, men var Saddam Husseins manglende samarbejde med FN's Sikkerhedsråd. FN havde sagt, at han skulle samarbejde omgående, betingelsesløst og aktivt, og det gjorde han ikke.

Holger K. Nielsen (SF):

Jo, men det, som sker med resolution 1441, er jo, at man sender våbeninspektørerne af sted igen for at rapportere tilbage til Sikkerhedsrådet nogle måneder senere. Det er jo det, som sker i starten af marts 2003, og det er der, hvor våbeninspektørerne siger, at der er ved at være et begyndende samarbejde ikke mindst om de her ting, og at man derfor anbefaler, at man fortsætter våbeninspektionerne.

Derfor kan man ikke bruge det, der står i 1441 på det her punkt, som en begrundelse for krigen, og derfor er statsministeren nødt til at forholde sig til, at på det tidspunkt var det her meget, meget tvivlsomme argumenter. Det var de i

marts 2003. I dag, hvor man har ledt og ledt og ledt, gravet stort set alt op, hvor man har haft en mistanke om, at de her våben kunne være gemt, har man ikke fundet noget. Man har ikke fundet noget, og det er dog ganske betegnende.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen): Nej, det er rigtigt, at man ikke har fundet masseødelæggelsesvåben, men man har fundet massegrave.

Jeg er nødt til at sige igen, at venstrefløjen måske burde interessere sig for de faktiske forhold i Irak, nemlig at krigen er ovre, Saddam Hussein er væk, en demokratisk forfatning er vedtaget, irakerne er på vej mod at få et folkevalgt styre, deres egen regering, forsyningen med daglige fornødenheder er bedre nu end før krigen, de får et bedre uddannelsessystem, de får bedre forhold for de irakiske børn.

Det er det, det drejer sig om i dagligdagen for irakerne, og det er også grunden til, at et flertal af irakerne ifølge de målinger, der er lavet, synes, at det går bedre nu end før krigen, og de er endnu mere optimistiske med hensyn til fremtiden.

Jeg synes ærlig talt, at hr. Holger K. Nielsen burde glæde sig over det.

Søren Søndergaard (EL):

Ja, naturligvis er irakerne da glade for, at de forbandede sanktioner er blevet ophævet; de sanktioner, som har kostet i hundredtusindvis af irakiske børns livet, og som bl.a. statsministeren jo er ansvarlig for, bl.a. ved her i Folketinget at have stemt imod, når venstrefløjen har foreslået de sanktioner fjernet. Så naturligvis er den irakiske befolkning da glad for, at de endelig er sluppet af med disse fuldstændig inhumane og barbariske sanktioner, som bl.a. statsministeren har ansvaret for.

Så jeg kan godt forstå, at folk opfatter, at situationen er bedre nu, end dengang sanktionerne var der, og jeg kan også godt forstå, at de opfatter, at mulighederne for, at det bliver bedre de kommende år, er til stede.

Men det er jo sådan set ikke rigtig det, der er emnet for det her punkt. Det, der er emnet for det her punkt, er: Hvorfor bruger regeringen som argument for, at Saddam Hussein udgør en trussel, nogle masseødelæggelsesvåben, som ikke længere eksisterer? Hvorfor bruger man fantommasselæggelsesvåben som begrundelse for, at Saddam Hussein er en skidt karl? Ikke som begrundelse for at gå i krig; jeg erken-